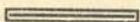

тъ този нещастникъ, закачете на шията му торбичката съ паритъ и го заведете при неговия императоръ, като му кажете:

— Атила пита: дали императорътъ познава тази торбичка? Кажете му още, че азъ знамъ много добре, какво императорътъ на гърцитъ Теодосий е синъ на благороденъ баща, но и самъ Атила е благороденъ и роденъ отъ благородния баща Мундчукъ. Обаче Атила е запазилъ своето благородство, докато Теодосий съ тази си постъпка доказва, че отдавна го е изгубилъ. Затова той е станалъ и ще бжде неговъ данъкоплатецъ и слуга.

— Вие, гърци, достойни за своя господаръ, сте свободни, и можете да се върнете живи и здрави въ отечеството си!

Е. Т.

Единъ лъжливъ приятелъ.

Не всѣки човѣкъ, който е любезенъ и ласкателенъ къмъ насъ, е нашъ приятелъ. Напротивъ: той може да бжде най-вѣрниятъ нашъ врагъ и подъ булото на приятелство да иска да ни пакости.

Единъ такъвъ лъжливъ приятелъ е **алкохолътъ**.

*

„Азъ те сгрѣвамъ!“ дума той на измръзналия пѣтникъ и му кима да се отбие въ кръчмата.

„Хвѣрли му една чашка! Още една и още една! . . . Така ти ще можешъ да продължишъ пѣтя си. И ще видишъ, какъ цѣлото ти тѣло ще пламне!“

Пламва измадениятъ пѣтникъ. Но не за дълго. Не далече отъ кръчмата отново се вдѣрвява отъ студъ.

— Виждате ли хе-е тамъ онзи кръстъ въ гробищата? Той е на измадения пѣтникъ, намѣренъ измръзналъ срѣдъ пѣтя.

*

„Азъ те усилвамъ!“ казва алкохолътъ на уморения, потъналъ въ потъ дѣрваръ, спрѣлъ да сѣче.

„Срѣбни си една чашка! Още една, още една! . . . Е, не усѣщащъ ли сега, какъ сдобивашъ нови сили? . . .“

— Виждали ли сте нѣкой изнемошѣлъ конь, какъ се мъчи да изтегли тежка кола по стрѣменъ пѣтъ? Заплющява коларскиятъ камшикъ и безсърдечниятъ стопанинъ си въобразява, че съ него увеличава силитъ на коня. Наистина, коньтъ напрѣга